

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 963-77

סוד

תענית צבור

שנת ה'תקפ"ג

963

התענית נעשתה ביום

השלישי

בחדש

אדר

ביום

DAUPHINE
DAVID
MONTANA

39627

451
86

537

~~451~~
86

~~467~~

זה שפר

ספר ספור המעשים

מעשים וקשים כפלאות באתר וגמים מודיעים • על פלטה פלטי
 ישראל בימי רזונים מלכי ארץ מרעים נוסדו יחד כביר פונעים •
 וזה סיר של פנעים • ויהי כועס ה' אלהינו עלינו לרנעים • ועלו
 לנין מושיעים • לו סס כפלטה סגילת אנטיוכס •
מעשה יהודית • מעשה דניאל • כלם מחמיות
 חסדי ה' כי לא חמנו ולא חמו השמים • מחמית בכמונים לא
 מדע מי חססס מאהפכא זרים • מבין כמבי המקרא הן כמה
 לככרים • הופתקו חסס בשוכוי לפון בידים כחמנו לא חסרים ולא
 ימרים • ורואימי אני צעיר שככעירים • את החור כי שוב ללמד
 לנערים • שימה כפיהם בדברים קברים • לכן חכמי להדפיסם
 יחד כספר קטון מהכיל את העולה ואת המנחה ואת שנה השלומים •
 כשנת מה גדלו **מעשיך** ה' מאל עסקו מחכמותי אים כתר
 לא מדע אני הצעיר שככעירים • **רפא חיים מאיטליה**
 הרופא המדעים אמרים • לי הכה שכורים וישרים • וכל העם
 ילמדו לכבוד כה' כל הימים • כי הכה אגחנו כאלמים • ירחינו
 פה כפלאות העכומים :

פה מנטובה

על ידי הסופר יהושע כה"מ מיכא מסיצי י"ו

con licenza de Superiori.

מעשה יהודית

א

הז

ארפלסד פלך מדי הנדיל מאד מלכותו והרבה עמים רבים תחת
 תחתו ויבן עיר גדולה מאד ויקרא שמה בנדט * ויעט את
 חומותיה סביב מאכני * מרובעים אבני גוית וגובה חומותיה שבעים אמה
 ורחבם שלשים אמה ויבן מגדלים בתוכה מאה באמה ובמקצועות נדדי
 המגדלים מאה ומאה מאלך עשרים פרסאות * ויעט את פעריה תחת קיר
 המגדלים * ויהלל הנכבד ברוך חילו ובכבוד מרכבותיו * ובשנת שמיים
 עשרה לפלכותו נבוכדנצר מלך אשור המולך בנינו העיר הגדולה ערך
 מלחמה לקראת ארפכסד וילכוד אותו בשדה הגדול הנקרא רחנחו מעב
 לכהר פרת * אז נתגדל מלכות נבוכדנצר ולבו נתנאה מאד וישלח לכל
 יושבי קיליסיא ולדמשק וללבנון * ולכל הגוים אשר בכרמל ובקדר
 וליוסבי גליל בשד' הגדול' אשר לרזון ולכל אשר בשושרון ובעבר הירדן עד
 ירושלם כל ארץ ישי עד ערי כושיים * ולכל אלה שלח שליחים נבוכדנצר
 מלך אשור וכלם בא' מאנו לעבית מפניו וישלחו את השלוחי' יוקם בבוסת
 פנים * וכראית המלך נבוכדנצר כובד לבבם עלה עשן פאפו * ויחר לו
 מאד וישבע בכסא כבודו להתנקם מכל המדינות האלה * ומכל ארץ

הזאת : ב

ובשלש

עשרה שנה למלכות נבוכדנצר בשנים ועשרים
 יום לחדש ראשון ינח דבר מלכות בבית נבוכדנצר
 מלך אשור להתנקם מהמורדים לו * ויאסוף כל השדים ואת כל שרי
 נבאיו להטיען עמם * ויאמר אליהם לאמר רצוני להביא את כל הארץ
 תחת תחטלתי * וייטב הדבר בעיניהם * ויקרא נבוכדנצר המלך את
 אליפורני סר נבאו ויאמר אליו * תבא לקראת כל ממלכת מערב ובפרט
 לקראת כל אשר מאסו את דברי * לא תחמול עינך על כל מלכות ואת
 כל עיר כנורה תכניעם תחתי * אז איפורני קרא לכל השדים ואת כל סגני
 חיל אשור וירק את חניכיו והפקיד אנשי חיל בדבר המלך מאה ועשרים
 אלפים איש רגליים ופרטיים נושאי קשת י"ב אלפים * וישלח את כל
 חילו על שפעת גמלים לאין תכלית עם כל הדברים הנרכיבים אל נבאיו
 בספע גדול ועדרי נאן ובקר אשר חזן מסער * וינו בכל עבר הירדן
 להקיף לו חיטים * ויקח לו מכות המלך כסף וזהב הרבה מאד * וינח הוא

וכל

מעשה יהודית

ב

וכל חילו ברכב יסוס ועם נוסאי קטת מכסי' פני הארץ כארצה • ובאשר
עבר נבולי אסור בא לאננא בההרים הנבוהים אשר הם בשמאל היליסיא
ויזר על כל מבצריהם ואת כל הערים הבצורות לכד • והצמיד את עיר
מלישי הנדולה • ויסב את כל בני מרטיס ואת כל בני ישמפאל אשר הם
נגד פני המדבר בדרום ארץ קיליוז ויעבו' על נהר פרת ויבא באור כשדי'
והרם את רל ערו המצור אשר שמה מנחל מתרא עד בא אל הים • וילכוד
את כל נבוליה מחיליסיא עד סוף יפת אשר בקדמה • ויסב את כל בני
מדין ושלל את שללם ויכה את כל המורדים בו לפי חרב: ואחרי כן ירד
בשדה דמטק ביתי הקיץ ויסוף את כל קנוריה ויכרות את כל עץ השדה
ואת כל כרמיה הסחית • ויפחדו ממנו כל יוסבי הארץ: ג

אז

כל טרי המדינות וכל טרי העמי' אשר בעבר הירדן ובאור כשדי'
ובעבר הנהר ובלבנוז ובהיליסיא שלחו לו מלאכי' • וכאשר באו
אל אליפורני אמרו לו אל יחר אפך עלינו טוב לנו מעבוד את נבוכדנצר
המלך הנדיל ולהימנו תחת ידך ממותנו בעבודה קשה ובכזייהים • ועתה
כל ערינו וכל נחלתנו כל ההרים וכל הנבעות וכל עדרי נאן ובקר
ותישים סוסים ונמלים וכל רכושנו וטפנו הנה הם לפניך הכל יהיה פחת
ידיך • וגם ארחנו ובנינו נעבוד לך תבא אלינו בשלום ונשמע לך
כרנוך • אז ירד אליפורני מההרים בסוסים ובחוזק גדיל וילכוד את
כל העיר ואת כל ארץ נוסבה • ומכל עיר ועיר לקח לו עוזרים למלחמה
אנשים נבורים ונבחרים מולפי חרב • ויפול כל כך פחד על המדינות
ועל כל טובי הערים כי ינאו כל הסרים וכל נכבדי העמים יחדו עם
הארץ לקראתו • וקבלו אותו בעטרות ועשו מדורות לרקוד עליהן
משוררים בנבלים ובחנזרות • ובכל זה לא יוכלו להשיב מעליו אמו כי
הסמיד את עריהם ונתם את בנותיהם • כי גוה לו נבוכדנצר המלך
להסמיד כל אילוי העמי' להיות הוא לבדו אלוה לכל האימו' המטיעבדו'
תחת יד אליפורני • וכאשר עבר בעבר הנהר וכל הפאמא ואור כשדים
בא באדום בארץ הנבעה • ויקח את עריהם ויסב שמה שלטים יום •
ובטרם הימים האלה גוה לאסוף את כל חילו: ד

באשר

שמעו כן בני ישראל היוסכים בארץ יהודה פחדו מאד
ויפג לבם לאמר כי אילוי יעשה בירושלם בהיכל ה'
כאשר עשה בשאר המדינות ובהיכלם • ועלחו בכל שומרון מסביב עד

מעשה ירורית

וַיִּזְחֹזְחוּ וּלְכַדּוּ בַל־הַהָרִים הַנְּבוֹרִים וַיַּחֲזִקוּ כָל־חַוּוֹת מַצְרַיִם סָבִיב
 וַיִּקְבְּצוּ חַטִּיִּים לַעֲמַת מְלַחְמָה * וְאֵלֵי־קִיּוֹם הִכְהוּ כַתֵּב לְכָל־אִשֶּׁר נִגַד אֶסְדְּרִלּוֹן
 בַּטֶּדָה הַגְּדוֹל אֲחַל דַּתָּן * וְלִכְלֵל הַקְּרוֹבִים בַּמְסִילָה דֶרֶךְ הַעֲבָרָה * לְלַפְּד
 הַהָרִים הַנְּבוֹרִי אִשֶּׁר בְּהֵם הַמְּסִילָה לִירוּשָׁלַם וְלִהְיֵמִין לָהֶם שְׁמָה בַּמֶּלֶךְ
 בַּמָּקוֹם כִּי בִין הַהָרִים * וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִשֶּׁר נִוָּה אֱלֹהִים אֲלֵי־קִיּוֹם כִּהָן
 ה' * וַיַּנְעִק כָּל־הָעַם אֶל־ה' נַעֲקָה גְדוֹלָה וַעֲנוּ אֶת־נַפְשָׁם בְּנִים וַיַּחֲפִלְלוּ
 אֶת־ה' הֵם וְנִשְׁתַּיִם * וְהִכְהִינִים לַבָּטָן טָקִים וְהִבִּיאוּ אֶת־הַנְּעָרִים לְהַשְׁחִחוֹת
 לַפְּנֵי־הַיּוֹכֵל ה' וְיָאֵת מִזְבַּח־ה' לְבָטָן קְדֻרוֹת וְסָס הוֹסַת כְּסוּתוֹ * וַיַּנְעִקוּ אֶל־
 ה' אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל יַחֲדוּ לְבַלְתִּי תַת כְּנִיָּהֶם בְּטִבִּי וְנִשְׁתַּיִם בְּגִלּוֹת וְעִרְיָהֶם
 לְהַרְיָסָה * וְלִבְלַתִּי טַחַח אֶת־מִקְדָּשׁ־ה' לְבַלְתִּי הִיֹּת לְחַרְפָּה בְּנוֹם * אִזּו
 אֲלֵי־קִיּוֹם כִּהָן ה' הַלֵּךְ בְּכָל־עֵרֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּדְפַר אֱלֹהִים לְאַחַר * דַּעוּ כִי־יַשְׁמַע
 ה' אֶת־נַעֲקַתְכֶם אִם עֲתוּדַתְעֲמוּדוֹ כְּעוֹנֵי הַנִּים וּבַחֲפִלָּה לַפְּנֵי־ה' * זָכְרוּ
 אֶת־מַסַּה עֲבַד־ה' אִשֶּׁר הִסְפִּיל אֶת־עַחֲלָק הַבוֹטָח בְּגִבּוֹרָתוֹ וּבַחֲזָקָתוֹ וּבַחֲזָלוֹ
 וּבַמִּרְיָבוֹתָיו וּבְסוּסָיו לֹא בַחֲלַחְמַת הַבְּרוּל כִּי אִם בַּהַתְפַּלֵּל אֶל־ה' * בֵּן
 יֵאבְדוּ כָל־הַיּוֹנָאֵי יִשְׂרָאֵל * אִם תַּחֲזִקְכָה יִדְיָכֶם לְשׁוֹב אֶל־ה' אֱלֹהֵיכֶם
 כַּאֲשֶׁר הִתְחַלַּתֶם לַעֲשׂוֹת * וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עֲמַדוּ כְּלֵם מַחֲפִלָּיִם לַה'
 וְנָם מִקְרִיבֵי הַעוֹלֹת וְהַזְבָּחִים לַה' מְגוּרֵי סָק בַּהַקְרִיבִים אֶת־קַרְבְּנוֹתֵיהֶם *
 וַיִּשְׁמְעוּ עֲפָר עַל־רֹאשׁוֹ וַיַּחֲפִלְלוּ לַה' לַפְּקוּד אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל * ה

ויגד

לְאֵלֵי־סוּרֵי־כָר נָבַח חֵיל חַיֵּיךְ אִשֶּׁר כִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הִסְכִּיחוּ
 לַעֲתוּד לַנְּגִדוֹ וְכִי סָנְרוּ דְרָכֵי הַהָרִי * וַיַּחַר לְאֵלֵי־סוּרֵי־מֵאֵד
 וַיִּקְרָא אֶת־רַל שְׂרֵי מֵיֹאב וְיָאֵת כָּל־שְׂרֵי עַמּוֹן וַיַּחַר אֱלֹהִים * אַחֲרָיו נָח לִי
 מִי־הָיָה הָעַם הַזֶּה הַיּוֹרֵב בְּהַר וּבַתָּה עֵרֵי מַבְנֵי לָהֶם וְיָמָה הָעַם הַיּוֹסֵב
 בַּהֲנֵה וּבַתָּה הֵם * וְיָמִי הוּא מִלֵּךְ עֲלֵיהֶם * וְלַמָּה הֵם לְכַדֵּם מֵאֵנוּ בַּאֲהַבְתָּנוּ
 וְלֹא רָצוּ לִנְאֻת לְקַדְמָתָנוּ לְקַבֵּל אֶתְּנוּ כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ כָל־חַלְכֵי מִזְרַח * אִזּו
 אֲכִיּוֹר פַּחַת כָּל־בְּנֵי עַמּוֹן הַסִּיב לָנוּ וַיַּחַר * אִם חֲפֵץ אֲדוֹ לְשִׁמּוֹעַ * אֹמֵר
 לַפְּנִיךְ הַאֲתָת מַה־עַם הַזֶּה הַיּוֹסֵב בַּהָרִים בְּלַתִּי טוֹם סָפֵק * הָעַם הַזֶּה
 מַחֲטִפְתָּת כְּשִׁדִּים הוּא וּבַתְּחִלָּה יִסֵּב בְּאֹר כְּשִׁדִּים וּמֵאֵנוּ לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי
 אֲבוֹתָם אִשֶּׁר בְּאֹר כְּשִׁדִּים * וּכְאִשֶּׁר עֲזָבוּ עֲבֹדַת הָאֱלֹהִים אִשֶּׁר לֹא
 יִרְאוּ וְלֹא יִשְׁמְעוּ * הַתָּה עֲבַדוּ אֶת־ה' אֶחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אִשֶּׁר נִוָּה לָהֶם
 לִנְאֻת מַטָּם וְלַטְבַּת בַּחֲךָ * וּכְאִשֶּׁר כִּבַּד הָרַעַב עַל־כָּל־הָאָרֶץ יִרְדוּ מִנְּרִיחָה
 וַיִּסְכּוּ כָּס ד' מֵאוֹת טָבָה * וְסָס פָּרוּ וְרָצוּ וַיַּעֲנֵתוּ בַּמֶּלֶךְ מֵאֵד וּתְמַלֵּךְ

שארץ אותם עד כי חדל לספור * וכאשר העביר אותם פרעה מלך מצרים
 והכביד המלאכה עליהם לבנות את פיתום ואת רעמסס דט יט ובלבנים *
 פעקו אל ה' אלהיהם ויבה את ארץ מצרים נגעים גדולים * וכאשר נהשו
 אותם המצריים מארצם * נחנע הנגע מהם * וכאשר רלו עוד להחט
 אותם להעבירם בבורחם מהם * נעק מטה נביאם אל ה' * וה' אלהי
 השמים בחסדו קרע להם את היס * והמים נצבו כמו נד מיתנים ומשמל'
 ירח עברו בחוד היס ביבשה * וטם נסעו אחריהם חיל מצרים כבוד מאד
 והמים כסה אותם ולא נותר מהם עד אחד אשר יספר הדבר לאחרים
 ובנאחם חים סוף באו במדבר סיני אשר לא ישב אדם נס * וטם נחמקו
 להם המים המרים וארבעים שנה אכלו לחם מן השמים * ובכל מקום
 אשר דרכו כף רגליהם לכדו אותו בלי קשת * ומנים * ובלו מנן ונה *
 וחרב * כי אלהיהם היה נלחם להם * בכל מרום * ולא הזיק לטם הזה *
 כי אם בעזכם את ה' אלהיהם * ובהולכם אחרי אלהים אחרים * נחמרו
 בחרב * וברעב * ובטבי * ובמוצם במטובה לעבוד את ה' אלהיהם * נתן
 להם אלהי העמים כח וקיום והעמדה * סוף דבר השמידו את הכנעני *
 ואת היבוי * ואת הפרוי * ואת החמי * ואת החוי * ואת האמורי * ואת
 הנבזרים אנשי השם ויקחו להם את ארצם ואת עריהם * יכל זמן אשר לא
 חטאו לפני ה' אלהיהם לא מנע מהם כל טוב כי אלהיהם שונא כל
 תועבות הנשים * ולפני הימים האלה בעוברים הדרך אשר נתן להם
 האלהים ללכת בה נפלו במלחמות ביד אומות הרבה * ורבים מהם הלכו
 בטבי בארץ לא להם * וכאשר טבו לה' אלהיהם קבנם מהגלות אשר נגלו
 שמה * ועלו עוד בכל ההרים האלה ועדיין הם יושבים בירושלם אשר שם
 קדש הקדשים * ועתה ידרוש אדו' אם עשו טום תועבה לפני אלהיהם
 נעלה אליהם כי מסור ימסור אותם אלהיהם בידך ויבאו מחת עול עוה *
 אבל אם לא חטאו העם הזה לפני אלהיהם לא נוכל לעלות אליהם כי
 אלהיהם יגן עליהם * ונהיה לבז ולחרפה ולכלימה בכל העמים ומכסנו
 בלישתנו * ויהי כאשר כלה לדבר אכיוור את הדברים האלה חרה לכל
 טרי אליסורני וחטבו להורגו ויאמרו איט אל רעבו מי הוא זה ואיזה הוא
 אשר דבר כי בני ישראל יוכלו לעמוד לפני נבוכדנצר המלך ונגד חיל
 רכבו ופרטיו והלא אנשים סכלים המה ובלו בינה וטינס מלומדים
 למלחמה * ועתה למען ידע אכיוור כי הוא מסקר אותנו נעלה בהרים *
 וכאשר

בועשה יהודית

וכאשר נלכוד וכשכה את סריהם יפול גם הוא עמהם בחרב • למען ידעו
כל הגוים כי נבוכדנצר אלהי כל הארץ הוא וזולתו איז עוד : 1
י קראו • כאשר כלו לדבר קנף אליפורני מאד ויאמר לאכיוור בטביל
שהתנבאת לנו לאחר כי אמות ישראלית מוסנתת מאלהים
ותמיד עיני ה' אלהים בם • ולהודיעך כי איז אלהי זולת נבוכדנצר
המלך • כאשר נכה אותם יחד כאיש אחד • אז אתה תפול עמהם בחרב
אשור • וכל ישראל עמד אבוד יאבדו • ותדע כי נבוכדנצר אדון כל
הארץ הוא • ואז בטלח תעבור כנפיל בני עולה מפול פיז מוכי בני
ישראל • ואל תעמוד עוד עד כי תאבד עמהם • ועתה אם תחשוב כי
נבואתך אמת היא אל תענב ואל יחר בעיניך אם תאמין כי דברי אלה
לא יקומו • ולמען תדע כי יחד עמהם תאבד • הנה מעתה חלך עמהם
ובעת כעפי תקבל העונש • אז אליפורני נזה לעבדיו לקחת את אכיוור
ולהוליכו בתואל ולמסור אותו ביד בני ישראל • ויקחו אותו עבדי
אליפורני והביאוהו עד השדות • אבל בקרבם אל ההר יגאו לקראתם
בקלעים והמה סבבו בגד האחד של ההר ויקטרו את אכיוור באיזן אחד
קטור ידים ורגלים ועזבו אותו וסבו אל אדוכיהם • ובני ישראל ירו
עבתואל יגאו חליו ויפטרוהו והביאוהו בתואל ושמו אותו באמצעות
העם וישאלו ממנו על מה קטרו אותו ויעזבוהו • וכימים ההם היו סרים
טמה עוהיהו בן מיכה משבט שמעון וכרמו אשר הוא נתגאל ויספר
אכיוור את כל אשר קרהו לפני העם ולפני זקני ישראל • ואיך עם
אליפורני בקשו להורנו וכי על זאת נזה אליפורני למסור אותו ביד ישראל
להמיתו בחרב בעת שיכנה בני ישראל ויעשה נקמה בהם • על כי אמר
כי אלהי השמים עזרם וינצחם הוא • וכאשר ספר אכיוור כל זה נפלו כל
העם אהים ארנה • וישתחוו לה' בבכי ובנעקה לאחר ה' אלהי השמים
והארץ ראה את זדונם והבט את עונם • ולמען חסדך הראה להם את
כחך כי לא תעזוב הכושחים בשמד • וכי תשפיל כל אשר יבטח באדם •
וכאשר נסלם הבכו והתפלה אשר התפלל כל העם עד הערב נחמו אל
אכיוור לאחר לו • ה' אלהי אבותינו אשר חליו הודית את שמו ואת
נבורתו הוא יתן לך משאלות לבך • ותראה במפלתם כאשר ה' אלהינו
יקום עבדיו • יהי ה' עמך ואתה תהיה בינינו כאשר ייטב לך •
ותהי העמו עם כל אשר לך • ובכלות המעמד ההוא בא עוהיהו וקבלו

צביתו • ויעט לו מטתה גדול • ויקרא את כל הכהנים ויתפללו אחרי
היום ויאכלו וישמו ואח"כ נתקבנו כל העה אל ההיכל ויתפללו כל
הלילה טואלים עזר מה' ?

יהדי

מתחרת היום הזה ניה אליפירני לעלות לכתוש והדנלוי אנטי
חיל היו מחה ועשרים אלפים איש • ואשרשים שנים עשר
אלפים זולת מחנה האנשים הנלכדים מהעוירות שלכדו • וכל הבחורים
אשר בחו מהמדינות • כלם נתקבנו יחדו למלחמה כנג בני ישראל ויכחו
בטולי הער עד ראש ההרה הפונה דותימה ממקום הנקרא ב"למא עד
חרמון אשר הוא כנג אשדליון • וכאשר ראו בני ישראל את רבויים יסבו
על הארץ ויעלו עפר על ראשם • והמה מתפללים יחדו לה' א'הי ישראל
למען יטה חסדו על עמו ויקחו את כלי ויכיהם ויסבו בדרכים הצרים
אשר בהם נתיב ההר • וישמרו אותם יומם ולילה • ואליפירני בלכתו
סביב ההר מנח סלובי המים אשר חוץ לעיר כי מפאת דרום המה • ויגו
לכתוש את סילונו המים • ומקורי המים אינם רחוק מהחומות • ומהמים
ההם בני ישראל היו לוקחים בהחבא להשיב נפשם • לא לרוות צמא נם
כי המים היו מעט מזער • ובני עמון ומואב באו לאליפירני לחמר לו •
כי בני ישראל אינם בוטחים לא בחנית • ולא בחנית • ולא בקשת •
אבל ההרים מניבים אותם והנבעו הנבוהות מחזקים אותם ועתה למען
תוכל להם בלי מערכת מלחמה שום תשים שומרי על מקורי המים לכלתו
יוכלו לעלות מים מהמה ותמית אותם בנפא בלי חרב או ימסרו לך את
העיר מפני הנמא • וייטב הדבר לפני אליפירני ולפני כל שליטיו ויטם
תסביב שרי תמות על כל מקורי המים • וכ' יום אחרי שמו תגמרת זאת
נתמעטו המים מהבורות וההפלנים לכל יושבי בתואל • ולא היו מים
מוך העיר לשמות עד יום אחד עד שהיו כותני המים לאנשי העיר תמיד
בתסודה או נתקבנו אל עזויהו כל האנשים והנשים בחורים ובערים יחד
כלם פה אחד לחמר • יספיט אליהם בנינו ובינך למען כי הדעות לנו
כאשר מאנת לדבר שלום עם אשור • ועל כן ימסור אליהם אותנו בידיהם
ואין עזר עוד • והנה אבחנו בפול לעיניהם ברוב הנמאון • ועתת תקבנו
כל אנשי העיר ונמסור עמנו כלב שלם לאליפירני • הלא טוב לנו
לעבוד לה' אלהינו ביד מלך אשור ממותנו בנפא מהיותנו דראון לכל
אשר • כראותנו בנינו ובנותנו מתים לפנינו • מעידים אנחנו היום את

השמים

מעשה יהודית

השמים ואת הארץ ואת אלהי אבותינו הפוקד עלינו כפי פונותינו כי
 נתסרו תכף ומיד את העיר ביד חיל אליסורני * ונמות מהרה לפי חרב
 ולא יאריך סופנו כיוצא הנמא * ובאמר' ככה נעקו נעקה גדולה ומרה *
 ויבכו בכי גדול תוך ההיכל * וינעקו אל ה' קול אחד לאמר * מטאנו
 עם אבותינו אשמונו הרשענו * ואתה ה' פרחם רחם נא עלינו * ומייסד
 אונתנו ותסלח לכל עונותינו ברוב חסדך * ואל תמסור בני בריתך ביד
 העמים אשר לא ידעוך * למען לא יאמרו הנוים היה אלהיהם * ובאמר
 כלו הנעקות והבכי קם עווייהו ועדיין עיניו זולגות דמעה * ויאמר אליהם
 חזקו ויאמן לבבכם אחי ונקוה חסד תה' עוד חמטה ימים חולי יפוצ
 חרון אפו ויתן כבוד לשמו * ואם אחרי חמטה ימים לא יושיע ה' לנו

נעשה כאשר דברתם : ח

יהודי

כשמוע את הדברים האלה יהודית האלמנה בת בארי * כן
 ידוק: * בן יוסף * בן עווייהו * בן עליה * בן ימנוד * בן נדעון *
 בן רפוס * בן אחיטוב * בן מלכיס * בן עינס * בן נתניהו * בן שאלתיאל *
 בן שפעון * בן ראובן * ואישה מנשה * וימת בימי קניד שעורים בהיותו
 עומד על עושי האלמות בשדה * ויכהו השמש על ראשו וימת בכתול
 ויקבר שמה עם אבותיו * והיה זה בשנפ שלט וטסה חדשים לאלמנותה *
 ותעס לה יהודית בעליות ביתה חדר תיוחד להתפלל בה * ותשכס עם
 בערותיה חגורת שק במתניה * והיתה פענה בניס נפטה כל ימי חייה *
 סון מהשבתות וראשי חדשים ומועדי ישראל * והיא היתה יפת תואר מאד *
 וירטה מאיטה נכסים רבים ונחלות ועדרי גאן * ובקר הרבה מאד * ויתהו
 יהודית נושאת חן בעיני כל רואיה כי היתה יראת ה' מאד * ולא היה
 מדבר טוב אדם רע ממנה * והיא באשר טעמה כי דבר עווייהו למסור את
 העיר אחרי חמטה ימים * טלחה לקרוא את הכהנים חבדי וכרתו *
 ויבאן אליה ותאמר אליהם יהודית * מה זה הדבר אשר חשב עווייהו
 לעשות למסור את העיר לאנשי אשור אם לא יבוא יצועתנו תוך חמטה
 ימים ומי אדם אשר נסיתם את ה' * חין זה הדרך לקבל חסד רק להעיר
 חרון ולהעלות חמה מלפני ה' * האתם תתואמים מחסדי ה' כי שפתם
 נכול לחסדי ה' לטוס לו יום כפי בחירתכם * ועמה לבו וכטובה אל ה' *
 כי ארך אפים הוא * ונשאלה תחנונו כפרה על זה העוון בדמעות כי רב
 סליחות הוא ואינו בועש כאלם וינחם על הרעה לעמו * ולכן נספוד

לפניו

לפניו נשטנו וברוח דבא נעבוד אותו ונאמר לפניו בצכי טיעסה עמנו
 כפי חסדו חסד ורחמים * וכאשר נבהלה נפשנו מפני זדונם כן בני'ה
 ונשמחה ביטועתו * כי לא הרשענו כאבותינו אשר עזבוהו ויקטרו
 לאלהים אחרים * ועל כן נמסרו לחרב לסכר ולחרפה ולכלימה ביד כל
 טובאים * ואנחנו לא נדע אל אחר זולתו אלהינו ונצפה נחמה ממנו
 והוא ידרוש את דמינו מיד קמינו ויטפיל כל הנויט הקמים עלינו ויתן
 כבוד לשמו * ועתה אחי אתם הכהנים לה' ונמט כל עמו ישראל תלויים
 בכם * אתם תחזקו את לבם לאמור להם כי אבותינו הובאו בנסיון
 לנסות אותם אם באמת אהבו את ה' אלהיהם * ואמרו להם כי אברהם
 אבינו עמד בנסיונו * ובאמצעות הנסיונות אשר עמד בהם נעשה אהוב
 לה' כן ינחם * וכן יעקב * וכן משה * ושאר האבות * נמצאו נאמנים
 לפני ה' ביסורין * וכל מי שלא עמד בנסיון ביראת ה' אבל תלוינו על
 ה' ננפו לפני המשחית וימותו במכת הנחשים * ועתה נחשוב כי הרעות
 אשר מצוינו לא כפי עונותינו המה * וכי ישרוה' כבנים ולא יעס' כליה
 כמו למען שמו הגדול והנורא * ויאמרו איה עוויבו והכהנים כלן דברוך
 אמת ואין סקר בדברך * ולכן תתפלל בעדנו כי יסרה את וירא את ה'
 ותאמר להם יהודית כאשר ידעתם כי כל אשר דברתי מה' היה הדבר בן
 תשפטו את אשר חשבתי לעטו אם מ' אהים היא ותתפללו לה' למען יקיים
 ענתי * ולכן לעת ערב בלילה תעמדו בטערי העיר ואנא אחי ואב' רח
 טפחתי עמי ותתפללו לה' אלהי ישראל לפקוד את עמו מתוך חמדה ימים
 כאשר דברתם ואתם א' תחקרו חמני אנה אחי הולכת עד אשר אניד לכם
 זיהיה תמיד תפלתכם לה' אלהיכם * וואמר אליה עווייהו פד יהודה לפי
 לשלום ויהיה ה' עמך לנקו' אותנו מאויבינו וסבו למקום בשלום : ט

ומיד

יהודית נכנסה בחדרה ותלבט סק ותעל עפר על ראשה
 ותסתחור לה' ותנעק לו לאמר * ה' אלהי שבעו' אחי
 אשר שמת בידו חרב להתנקס מהנכרים אשר טמאו ובלו ערות הבתולה
 בבושה * ונתת את נשיהם בשבי ואת בנותיהם בגולה וכל שללם לשלול
 לעבדיך אשר קנאו את קנאתך * פקדני נא ה' אלהי ברוב חסדך כי כל
 דרכיך נדק ותשפוט' תהום רבה * הבט נא את מחנה אשור כאשר ראית
 את מחנה מצרים בדדפס חמושים אחרי עבדיך בונחים במרכבותיהם
 בסוסייהם וברוב חילם * והשקמת על מחניהם והבהלת אותם בנחש כנ'

מעשה יהודית

ירדו כנגד ולות כמו חבץ והמים יכסומו כמו הם יהיו נס אלה ה' אלהי
 שבוטחים על חילם וברכב ובפרשים ובחגינים ובקשת מתהללים
 פחיתותיהם ולא ידעו כי אתה הוא ה' אלהינו עושה מלחמות מקדם וה'
 שמך * נטה ירך ככראסונה * ושכור כחם בנפורתך * תספיל זדונם
 באשך כי אחרו לבוא בתקדש ולטמא את היכל קדשך ולנתן קרן
 עזובך * עשה למתנך ה' חרבם תבוא בלבם וילכד בפה עיניו באהבתו
 אומי ותחליהו בחולי החטק ומן כנעטי חוץ למאיו ובידי כח להשמידו *
 זיהיה זה וכר לשמך הגדול כי תמסור אותה ה' אלהי ביד אשה * ואתה
 ה' לא בנבורת הסוס חפץ * ומלכוף זדון לעולם שנאת * וסופת עניינם
 שמתת * ה' אלהי השמים בורא המים ואדון כל יגור טפע בקולי כי
 חסדך אצור * זכור אש כרישך ה' * ומן דבר כפי וענה בלבי לקיום
 בית מקדשך * למען ידעו כל האדם כי אתה אלהים חיים ואין וולתך
 אלהים: י

יודי

כאשר כלתה להתפלל לה' ותקם פן המקום אשר השתחוותה
 טפה לפני ה' ותקרא את אב"ר א שפחתה ותרד בביתה ותסר
 את הטק פעליה ותפשוט את בגדי חלמנותה * ותרחץ את גופה ותטחה
 אותו בשמן הדם טוב שאר ותקנה את טערה * ותשם כתר על ראשה *
 ולבשה לבוסי טחיתה ותשם פנעלים כנגליה ותקח ארישים * וטהרונים *
 ועגילים * וטבעות * ותקנה את ענמה ככל תמרוקיה * וה' נצן לה זיו
 ויופי הרבה למנוח חן בעיני כל רואיה * ותתן יהודית ביד אב"ר א
 שפחתה חמת יין * וכלי טען * וקמח * ולחם * ונביכה * ותלך לה * וכאשר
 באה אל שערי העיר תראה את עוזיהו ואת הכהנים תמתינים אותה *
 וכאשר ראו את סניה תמהו מאד על יפיה כי טובת מראה היא * ותעבור
 לפניהם ויאמרו אליה * ה' אלהי חבותיכו יתן לך חן וחמד ויקיים כל
 שחכות לבך לטובה ותתהלל עליך ירושלים ותהי ספך ככלל החסידים
 ובחמסר הנדיקי * ויענו כל העם אשר שם שמן ואמן * ויהודית התפללה
 לה' ותנח מן העיר היא ואב"ר א שפחתה * והיה כאשר ירדו מן ההר בעת
 עלות השחר פנצו בה פסותרי אצור * ויאפסוה לשמר מאין באפה ואנה
 את הולכת * ותאמר אליהם יהודית * מדנות העבריים אנכי ואכרה
 פצחם כי ידעתי כי ימסרו ביריכם למען כי מאסו אתכם ולא רצו לבוא
 תחת ידכם למנוח חן וחמד לפניכם * ולכן חסיתי אנלי לאחד * חלכה

טעשה יהודית

נא לי לפני סער אליפורני לגלות לו סודות היהודים ולהורות לו איך
 ויכל ללכוד אותם פבלתי שיפול מתחנהו עד חים אחד * ובאשר שטעו
 את דבריה * האנשים אשר תפסיה הביטו אל פניה ותמהו עד מאד מכני
 יפיה * ויאמרו אליה הנלמ תמות נפטך בי חכמת בענתיד ובאת אל
 אדונינו * ותדע באמת כי בעתדך לפניו יוטב לך * ותמנח חן בעיניו
 והביאותה באהל אליפורני והנידו לו עמנה ויגו להכניסה * ובאשר באה
 לפניו כראות אליפורני יפיה זיו פניה בערה בו אש החסק והתאוה ויחלה
 אליפורני מחילי החסק * ויאמרו לו סרוו חיי אשר יתאם עם העבריים
 אשר יש להם נשים יפות כזאת * ואשר לא ילהם יתמהם בעבירן ובאשר
 ראתה יהודית את אליפורני יוטב על בסא מלכות כלבוט תכלת וארנמד
 מרוקמים זהב ואבנים יקרות * וכשהסתכל אליפורני בפניה הסתחותה
 לו יהודית אפים ארנה * ויקימותה עבדי אליפורני כי כן פנות
 אדוניהם: יא

אז אמר לה אליפורני תנלי ותשמחי בלכבד ואל תיראי * כי חין
 אני שזיק לכל אשר רונה לעבוד את נבוכדנצר המלך * ולא
 הייתי עדיק חטפי על עמך אס לא תאסוני * ועתה תאמרי נא לי על
 פה פרחת פעפסה * ובאת לבא אלינו * ותאמר לו יהודית ישמע
 אדוני את דברי אמתך * ואם יעשה אדוני כדברי שפחתו יסלים ה'
 את פעולתו עמך ח נבוכדנצר המלך הארץ * וחי כמו אשר כידך ליסר בהם
 כל חוטאי בו * כי לא האנשים לבד יעבדוהו כרגלך כי גם חית השדה
 השלמה לך * הלא הוגד ככל הנזים חכמת לבד ונודע בטערים כי אשה
 לבדך חסיד בכל זה הדור * וגבור בכל מלכותו ושטעך הולך בכל
 השדיבות * ונודע כל אשר דבר אכיוור וכל אשר נזרת עליו * אזכחנו
 קטאנו לפני ה' אלהינו ולכן דבר אל הנביאים על העם לייסר אותו על
 עוונם * ועל כן בני ישראל פחדו מתך כי חטאו לפני ה' אלהיהם
 ובבד הרעב בהם * והנה נחשבו כחמים פטט הנחמון * והסכימו להרוב
 אף נאיהם ולסתות את דתם * יחטבו להמיר את הקדשים אשר נזה ה'
 אלהיהם כשתידתם ושלח יהט מהמה בחטים ביין וכשתן * ואם יעשו
 זה יאבדו מיד * ובאשר ידעתי זה אני טפחתי כרחתי מאתם * ושלחתי
 אלהים להניד לך * ואשנס אני טפחתי עובדת את ה' אלהי גם עתה
 כהיותי אנלך * ועל בן אנה אני טפחתי ומתפלל לפני ה' אלהי והוא

מעשה יהודית

יציד לי מתי יסלם להם כעונם ואבא ואניד לך * ואעבירך בכל
 חונות ירוסלם * ויהיו כל בני ישראל כנאן אשר חין להם רועה * ולא
 יחרץ כלב לטונו כנדך * כי כל זה נאמר לי במרחות האלהים * ולמען
 מרון אף אלהים שולחתי להניד לך כל זה * ויטב הדבר לפני אליפורני
 ולפני עבדיו * ותמהו כלם בראות חכמתה כי רבה ויאמרו איט אל רעהו
 איך אשה מסכלת כזאת בכל הארץ ביופי * בחן * ובטכל * ויאמר לה
 אליפורני השיב אלהים עמך כי סלחך לפני למען תמסור את עמך
 בידינו * ובעבור דברך הטובים אם יעשה זה עמי אלהיך יהיה לי לאלהים
 ואת תהיה ראשונה במלכות נבוכדנצר המלך * ושמך ישמע בכל
 הארץ : יב

ויצו אליפורני להכניס אותה בבית נכחו * ויצו להאכילה מעל
 שלחנו * ותאמר לו יהודית לא אוכל עמה לאכול מאשר נזית
 לתת לי פן יקראני אסון * אבל אוכל מאשר הבאתי עמי * ויאמר אליה
 אליפורני * ואם יחסר לך את אשר הבאתה עמך מה נעשה לך * ותאמר
 יהודית חי נפשך אדו' שלא יחסר לי זה עד אשר יקיים אלהים בידי את
 אשר חשבתי לעשות * והביאה עבדי אליפורני באהלו כאשר צוה להם *
 ותסאל בעת בואה אל האהל רשות לנחת בליה * ובעת עלות השחר
 שתי פעמים חוץ מן התחכה * להתפלל לה' אלהים * ויצו את אנשיו
 להניחה ולעשות כפי רצונה לנחת ולבוא להתפלל לה' אלהיה שלשה
 ימים * ותגזר בכל לילה ולילה בעמק בתואל לטבול את גופה תוך
 ברכת המים * ובעלותה מ' טבול התפללה לה' אלהי ישראל לומר את
 דרכה בישועת עמה * ובאה אל האהל בטרתה ותאכל בסעודו הערב
 ויהי ביום השלישי ויעט אליפורני תסתה גדול לכל סרוו ועבדיו ויאמר אל'
 באנ' או שומר הנסים * מלך ומפתה את העברית הריח לרנותה טאבא
 אליה * אז נכנס באנ' או אל יהודית ויאמר אליה * אל תתבויטי בתי
 לבוא אל אדו' אולי ייטב לך לאכול ולשתות עמו * ותאמר לו יהודית
 מי אני אשר אמנע מאדו' כל אשר ייטב לו וכל הישר בעיניו אעשה כי
 כל אשר יחפוץ אדו' הוא טוב לי כל ימי חיי * ותקם ותלבט את לבוטיה
 ותבא ותעמוד לפניו * ויהי פראות אליפורני את יפיה תכף הוכה
 ובחלה מאהבתו אותה * ויאמר לה אליפורני אכלי לחמד בשמחה ושתה
 בלב טוב איך כי מנחת חן בעיני * ותאמר לו יהודית אשתה אדו' כי

שמח לבי היום שמחה גדולה מכל ימי חיי * ותשב ותאכל ותסת לפניו
 מאשר בשלה לה אב"ר שפחתה * וישמח אליפורני עליה וישתה יין
 הרבה מאד ממה ששתה כל ימי חייו: ^{יג}

ייד

בהיות הלילה * וילכו כל עבדי אליפורני איש אל מקומו
 ויסגור בא"נאו דלתו האהל וילך לו * וכל האנשים אשר
 באהל נספכרו ביין ויהודית לבדה באהל * ואליפורני בחטתו יסן כמת *
 ותאמר יהודית לאב"ר שפחתה לעמוד בחוץ לסמור לפני האהל *
 נתעמוד יהודית לפני המטה והתפלל בדמעו * רק שפתיה נעות וקולה
 לא ישמע לאמר * חוקי ה' אלהי ישראל והבט נא אל מעשי ידי לקיים
 ירוסלם עיר קדשך כאשר אמרת ואטלים את אשר חשבתי * לעשות בחוץ
 פוץ * וככלותה להתפלל קרבה אל העמוד אשר בראש מטתו * ושלפה
 חרבו של אליפורני אשר היה תלוי בעמוד ובשלפה את החרב תפסה
 אותו משערי ראשו ותאמר * חוקי נא ה' אלהים * והכמה פעמים על
 גוארו והפכה את ראשו * ותקח את כלי מלחמתו אשר הם פלזיים
 בעתידים * והפכה את גופו המוכה * והתעכבה מעט ותנא * ותתן
 ראש אליפורני לאב"ר שפחתה * ונתה לטוס אותה באומפתה *
 ותנאנה שתיחן יחדו כמנהגן להתפלל * ותעבורנה את כל הפחנות *
 ובסובבן את העמק * באו בשערי העיר * ותאמר יהודית את שומרי
 החומות מרחוק פתחו שערים כי עמנו אל אשר עשה היסועה הגדולה
 הזאת בישראל * ויהי כאשר סעו את קולה אנשי העיר * ויקראו את
 הכהנים ונתקבנו אלהים כלם מגדול ועד קטון כי חשבו לבלתי ראות
 פניה עוד * והדליקו נרות ויסובצוה כלם סביב * ותעל במקום גבוה
 ונתה עליהם לשמוק * ובאשר שתקו כלם אמרה יהודית * הללו את
 ה' אלהינו אשר לא עזב הבוטחים בו למען שמו הגדול הנבחר והנורא
 ועשה חסד ביד שפחתו אשר דבר אל בית ישראל * ויהרוג בידי טובא
 עמו ישראל בלילה הזה * ותוליא תאמתתתה את ראש אליפורני שר נבא
 חיל מלך אשור * והנה המנע אשר היה טובב עליו * ויכהו שמה ה' אלהינו
 ביד אשה ועמה אחי * חי ה' כי שמרני מלאך ה' בצאתי מכתלון ביוסבי
 שמה ובטובי הנה * ולא נטמאתי ובלי חטא הביאתי ה' אלהים אליכם
 בשמחה וביסועה והמליט נפשי ביסועתכם הודו לה' כלכם כי טוב כי
 לעולם חסדו * וכלם השתחוו לה' אפים ארנה ויאמרו אלהים * ברכך
 ה'

מעשה יהודית

ה' כעזו אשר בידך הפסול חויבנו * ועזויהו נסיה על ישראל אמר לה *
ברוכה את לה' עליון תכל הנשים * ברוך ה' אשר ברא את השמים ואת
הארץ ואשר הוליא את דרכיך להכות ראש טר חויבנו והגדיל היום את
סתך הגדול לחנן לא ימוס וזכר תהלתך תפי כל האנשים אשר יזכרו את
חסדי ה' לעולם כי לא חמלת על נפסך כעת נרה וינון עתך * ויענו כל
העם אשר טס חתן וחמו * ויקראו את אכיוור ויבוא ותאמר לו יהודית *
ה' אלהי ישראל אשר הודע את שמו ואמרת כי הוא יקום ונקם חוננו
תחויבנו * הנה הוא טבר ראש כל הרשעים כלילה הזה בידו * ולחנן
תדע כי כן הוא הנה ראש אליפורני אשר בודינו * ועצות לבו תאם ה'
אלהי ישראל * ויסטום אותך להרנך לאחר * כאשר נכה את עם ישראל
מוכה תפול ביניהם וחרבו יעבור בך * וכאשר ראה אכיוור את ראש
אליפורני חרד חרדה גדולה מאד * ויפול על פניו חרנה * ודאנה נפשו
בו ואחר כך טב אליו רוחו * ויפול על רגלי יהודית ויספחוה לה ויאמר
אליה ברובה אפ תלהיך ככל אלהי יעקב כי כל נוי ועם אשר יטמע
טמך יהללו עליך את כס ה' אלהי ישראל : יד

ותאמר

יהודית את כל העם טפעו נח לי אחי ותלו את הראש
הזה על ראש חופותינו * והיה כאשר יזרח השמש
ולחמם כל ה' מכם את כלי זייניכם ותנאו בתרועת תלחמה ואל תרדו
למטה אלם תקעו והריעו ואלו בהכרח סומרי הפחנות ילכו אל טר חילם
לעוררו למלחמה * וכאשר יבאו הסרים באהל אליפורני ויתנאו חותו
מוכה תגולל כדמו תפול עליהם איטפה ופחד * וכראותכם אותם
בורחים פחדו חתריהם בחזק כי ה' ותן אותם תחת רגליכם * ואלו
אכיוור בראות הנם אשר עטה ה' אלהי ישראל עוב מעבוד האלילים
ווחמין בה' ויפול גטר ערלתו ובה לחסות תחת כנפי הסכינה ויאמין
כאפונת חותת ישראל הוא וכל ילדי ביתו עד היום הזה * וכאשר
האיר היום תלו על ראש החיות את ראש אליפורני ויקח כל אים ואים
כלי זיינו ויבאו תקעו והריעו מרועה גדולה * וכאשר ראו כן סומרי
המחנות באו באהל אליפורני והשמיעו קול גדול בפמח האהל להעידו
ובאשר באו הסרים והשליטים וכל גדולי חיל מלך חסור חמרו לסריסים
תכנסו ותעוררו אותו כי יגמו העכברי חתריהם ופתו חותנו למלחמה *
או נכנס באב' או אשר הוא עומד הגשי' של איפורני * ויעמוד לפני קלעי

עטמו ויספיק כפיו כדי שימפורד הלא חטב כי עודנו יטן עם יהודים -
 ובאשר לא הרגים דבר קרב אל המטה ויסר את הקלעים * וירא נוף
 אליפורני מוטלך חרנה נמנולל בדמו וראשו איננו * ינעק נעקה גדולה
 בככי ויקרע את בגדיו * יבא באהל יהודית ולא אצלה וינא חוצה אל
 העם ויאמר אליהם * אמה אחת עברית עממה דעה בבית נכוכדנצר מלך
 אשור * כי הנה אליפורני מר נבאו את ומוטלך על הארץ מניולל בדמו
 וראשו איננו * ובאשר שמעו בן סדי חיל מלך אשור קדעו כלם את בגדיה *
 ויפול עליהם פחד ויראה גדולה מאד ונבהלו בלבבם * ותהי נעקה
 גדולה ומרה מאד בתוך מחנה אשור * טז

ובאשר

שמעו כל החיל כי נהרג אליפורני ונא מהם כל שנה
 ויברחו כלם מפני הפחד והיראה * ולא דבר איש אל
 דעהו * ובכורחם מלפני העברים הרודפים אחריהם חמוטים עזבו כל
 דבוטיהם ויבוסו בטבילי הסדות ובנתיבות ההרים * ובאשר ראו בן כני
 ישראל ירדו מן ההרים וירדפו אחריהם בתרופת חנוברות ובקול טופר
 חוק מאד * ובהיות כי אנטי אשור בכרחם היו מפודים מכאן ומכאן
 בטדות ובהרים ובני ישראל רודפים אחריהם יחדו כאיש אחד היו חכים
 את כל הנמנאו לפנייהם מכה גדולה חכת חרב * ויסלח עווייהו מלאכים
 בכל ערי ומדינות ישראל * ובכל מדינה ומדינה ובכל פיר ועיר אשר
 נשמע הדבר שמה שלחו אחריהם את כל הבחורים הנבחרים שמוטים *
 וירדפום ויכוב לפי חרב עד בוא אל סוף נבוליהם * והנשארים בכמות
 ירדו במחנה אשור ויסללו כל שלל אשור * ונשאוי מהסלל הרבה מאד
 ויסבו בכמותאל * והביאו עממם כל רכוש חיל אשור * והרכוש רכוש
 גדול אינ מספר כנאן ובכקר ברכב ובסוס ובכל מטלטלי אהליה * וכלם
 נתעטרו מנדול ועד קטון מפלליה * ויהויקים כהן גדול לה' בא תירוסלם
 בכמותאל וגם הביא עמו הרבה מהכהנים לראות מפני יהודית * ובאשר
 יבאתה אליה כרכיה כלם פה אחד לאמר * את תהלת ירוסלם את שמחת
 ישראל את כבוד עמיו כי עסיפ בכח ונאחוק לבך בפכיל סלאידעת
 איש אחר זולת אישך ועל בן יד ה' יתה עמד לחוק איתך ומכורכ תהיה
 לעולם * ויען כל העם אשר עם אמן ואמן * ובזמן שלשים יום לא נטלם
 שלל אשור אשר סללו בני ישראל * וכל עוטר אליפורני וכל רכוש האיוחד
 לו כיעד ליהודית עם כל הזהב והכסף וכל מלבוטיו ואנטי יקר וכל
 המטלטלים

מעשה יהודית

המטלטלים אשר לו הצל ביתן לה מן העם * וכל העמים שמחים ושמחים *
וגם הנשים והבתולו' והבחורים והנערי' כלם יחד היו מנגנים במנצחנים
ובנבלים : ין

ותשר

יהודית את השירה הזאת לה' ותאמר לאמר * הללו את
ה' בתיף שירו לה' במחול * שירו לו שיר חדש נילו וקראו
בשמו ה' איש מלחמה ה' שמו * הסם סכינתו בתוך עמו להגולנו מיד
אויביו * בא אשר תירכתי נסון בעם גדול לאין מספר * כל מקום אשר
דרך כף רגלם יבשו נהרים : וסוסייהם כסו עמקים * אמר לשרוף את
גבולי ולהרוג את בחירי כהרב * לתת נערי בגולה ובחורותי בטבי *
ה' אלהים הכה אותם וימסרהו ביד אשה להמיתו * לא נעל גבורם ביד
בחורים ולא הכוהו אחסי הסם ולא תנעו בידו הענקים * כי יהודית בת
שארי החלטה אותה ביופי פניה הלח פסטה מלבוש אלמנות' ותלבש הדר
לשמחת בני ישראל * מטחה פניה בשמן הטוב * ותסם נזר על ראשה
לפתותו * מנעליה חספו עיניו * ויפיה לכד את נפשו וחתכה בחרבו
כחורו' כהל פרס איך טמנה סודה ומדי תמהו מחוץ לבה * או גבהלו
מחה אשר בראותם ביסועת העניים יבשים כנחש בני עלמות רדפו
אחריהם בדרחם * כנערים הרנו אותם נפלו במלחמה מלפני ה' אלהי *
שיר לה' בשירה שיר חדש לאלהינו * ה' אלהים גדול אתה ונורא ככה ואין
דומה לך כל הבריות יעבדוך כי אשה אמת ויהי ושלחת את רוחך
ונבראו ואין מונע בידך * הדרים והיסודות ירעשו והמים והאבנים
כדונג כמיקו מלפניך כל אשר יראוך יכבדוך לעולם * אוי לגוי אשר
יקום על עם ה' אלהים ינקם בהם וביום הדין יפקדם תאכלם אש ותולעת
בשפרם לשרפם ולהרנינם עד העולם * ויהי אחר היסועה הגדולה הזאת
באו כל העם בירושלם להשתחוות לה' ובאשר נטהרו העלו כלם עולות
וזבחים ונדריים ויהודית החרית' כל כלי זיין אליפורני אשר נתן לה העם
וכל עדת קדושים * ויעשו עם יהודית שמחת זאת היסועה שלשה חדשי *
ואחרי הימים האלה שבו איש איש אל מקומו בשלום * ויהודית נמנדלה
בכתובאל ויהי שמעה בכל ארץ ישראל ולא ידעה איש אחר אחרי תות
תנכה אישה כל ימי חייה והיתה יונאה בימי המועדים ובימים טובים
בכבוד גדול ותשב בפית אישה מאה וחמט שנים ותפלח את אברה
ספחה לחירות * ותמת ותקבר אצל אישה בכתובאל ויסוד כל העם

ותה סבעת ימים וכל ימי חייה לא קם מזיק על ישראל ותקוט
הארץ אחרי מותה שנים רבות וימי זאת היסטעה והנם כתובים
בישראל במספר שאר ימים טובים * ויעשו

אותם היהודים פחו

ועד היום

זה:

ח ו ת ל ב ע

[Faded Hebrew text from the main body of the page, containing the beginning of the chapter's narrative.]

מגלת אנטיוכוס

ויהי בימי אנטיוכוס מלך יון מלך גדו' זחוק היה ומקיף בממס'מו
וכל המלכי' ששערו לו והוא כבש מדינות רבות ומלכים חוקים
והחריב טירותם והיכליה' שרף באש ואנשיה' בבית האסורי' אשר * והוא
בנה מדינה גדולה על חוף הים להיות לו לבית מלכו' ויקרא לה מדינת
אנטיוכיא על שמו * וגם בגרים מסגרו בנה מדינה אחרת לנגדה ויקרא
לה בגרים על שמו וכן שמומן עד היום הזה * בשנת עשרים ושלש שנים
למלכו הוא סנת מאתים ושלש עשרה שנים לבנין בית האלהים שם פניו
לעלות לירושלם * ויען ויאמר לשריו הלא ידעתם כי יש עם היהודים
אשר בירושלם בינינו * לאלהינו אינם מקרבין ודמינו אינם עושים ודמי
המלך עוובי' לעשו' דתם וגם הם מיחלים ליום שברון המלכי' והסלטונים
שאומרים מתי ימלוד עלינו מלכנו ונשלוט בים וביבשה * וכל העולם
ינתן בידינו * אין כבוד למלכות להגיוח אלה על פני האדמה * עתה
בואו ונעלה עליהם ונבטל מהם הכרות אשר בדת להם אלהיהם שבת
ראש חדש ומילה * וייטב הדבר כעיני שריו ובעיני כל חילו' * באותה
שעה קם אנטיוכוס המלך ויסלח את ניקטור משנהו בחיל גדול ועם רב
ויבא לעיר יהודה לירושלם וההרוב בה הרג רב * ויבן במה בבית המקדש
במקום אשר אמר אלהי ישראל לעבדיו הנביאים הם אשכנז שכינתי לעולם
במקום ההוא שחטו את החזיר ויביאו את דמו לעזרת הקדש * ובהיות
זה כאשר שמע יוחנן בן מתתיהו בהן גדול כי זה המעשה געשה נמלח
קנף וחתה וזיו פניו כשמתה * ויוען בלבו מה שיוכל לעשות על זה *
ואז יוחנן בן מתתיהו עשה לו תרב שתי זרמות ארכה וזרת אחת רחבה
מתת כנדיו עטפה * ויבא לירושלם ויעמוד בשער המלך ויקרא לשוערי'
ויאמר להם אני יוחנן בן מתתיהו באתי לבוא לפני ניקטור * ואז באו
השוערים והשומרים ויאמרו לו הבהן הגדול מהיהודים עומד בפתח *
ויען ניקטור ויאמר להם בא יבוא * ואז יוחנן הובא לפני ניקטור ויען
ניקטור ויאמר ליושנן אשה הו' אחד מן המורדי' אשר מרדו במלך ואינם
רוכים לשלום מלכותו * ויען יוחנן לפני ניקטור ויאמר אדוני אני הוא
עמה באתי לפניך אשר תרנה אעשה * ויען ניקטור ויאמר ליוחנן אם
ברנוני אשה עושה קח חזיר ושחטהו על הבמה ותלכט בניי מלכות
ותרכב על סוס המלך ובאחד מאוהבי המלך תהיה * ובאשר שמע יוחנן

מגלת אנטיוכוס

הסיבו דבר אדוני אנו ירא חכני ישראל פן ישתעו כי עשיתי כן ויסקלוני
 באכנים * עתה ינא כל איש מלפניך פן יודיעון * אז ניקבור הוינא כל
 איש מלפניו * נשא יוחנן בן מתתיה עיניו לסמים ותקן תפלתו לפני
 אלהיו ויאמר אלהי ואלהי אבותי אברהם יצחק ויעקב וכך אמר א תתנני
 כא ביד הערל הזה כי אם יהרגני ילך ויסתבח בבית דנון אלהיו ויאמר
 אלהי נתנו בידי * באותה שעה פסע עליו שלס פסיעות ויתקע החרב
 בלבו ויסלך אותו חלל בעזרת הקדש לפני אלהי השמים ענה יוחנן
 ויאמר אלהי לא תמים עלי חטא כי הרגתיו בקדש * עתה כן תתן כל
 העמי אשר באו עמו להגד ליהודה ולירושלם * אז ינא יוחנן בן מתתיה
 ביום הזה וילחם בעמים ויהרג בהם הרג רב * מספר ההרגים אשר
 הרג ביום ההוא שבע תמות אלף ושנים ושבעים אלף אשר היו הרגים
 אלה לאלה * בשופו בכה עמוד על שמו ויקרא לו מכבי ממית החזקים *
 ויהי כאשר שמע אנטיוכוס המלך כי נהרג ניקבור מסנהו נד לו מאד
 ויסלח להביא לו בגדים הרטע הרטע את עמו * ויבין אנטיוכוס ויאמר
 לבגדים הלח ידעת אם לא שמעת אשר עשו לי בני ישראל הרנו חיילי
 ויביוו מחנותי ושדי עתה על מחוכיכ' אתם בוטחים או בתיכם לכסהם
 ובואו ונעלה עליהם ונכטל תהם הכרית אשר כרת להם אלהי השמים
 סבת ראש חדש ומילה * אז בגדים הרטע וכל מחנותיו בא לירושלם
 ויהרג בהם הרג רב ויגזור בה גזרה נמורה על שבת ראש חדש ומילה *
 בהיות זה כאשר היה דבר המלך נחפזת תנאו איש אשר מל בנו הביאו
 החים ואשתו ויתלו אותם כנגד הילד וגם אשה אחר' ילדה בן אחרי תות
 בעלה ותמל אותו לסמינה ימים ותעל על אותם ירושלם ובנה תהול
 בידה * ותען ותאמר לך אותרים בגדים הרטע בריות אבותינו לא נכטל
 תפנו שבת ראש חדש ומילה * ומכני בנינו לא יוסר ותפיל בנה לארץ
 ותפול אחרינו וימותו שניהם כאחד ורבים מכני ישראל אשר היו עושים
 כן כימים ההם ולא שנו ברית אבותם * בזמן ההוא אמרו בני ישראל
 אלה לאלה באו ונלך ובשכות במערה פן נחלל את יום השבת * וילטינו
 אותם לפני בגדים * אז בגדים הרטע טלח אנשים חלונים ויבואו ויסבו
 על פי המערה ויאמרו אליהם יהודים נאו אלינו ואכלו מלחמנו ושמו
 פיינו ומעשינו תהיו עושים * ויענו בני ישראל ויאמרו אלה לאלה ה'
 זכרים אנחנו אשר נובו על הר סיני שסת ימים תעבוד ועשית כל

מגלת אנטיוכוס

מלמלחמה ופיוס השביעי תסבו * עתה טוב לנו אשר נמות במצרה מאשר
 בחלל את יום השבת * בהיות זה כאשר לא ינאו אליהם הכיאו עניס
 ויטרפו כל פי המער' וימתו כסף חיס ואסה * אחרי כן ינאו בני מתתיה
 יוחנן ורדבע' אחיו וילחמו בעמים ויהרגו בהם הרג רב כי בטחו באלהי
 השמים * אז בגרים הרטע נכנס בספינה אחת וינס אל אנטיוכוס המלך
 ועמו אנטיס פליטי חרב * ויען בגרים ויאמר לאנטיוכוס המלך אתה
 טמת נזוי לבטל מן היהודים שבת ראש חדש ומילה מרמה גדולה ומרד
 בתוכה אשר חס ילכו כל העמים והאמות והלשונות לא יוכלו לחמטה
 בני מתתיה * תארויות הם חזקים * ומגרים הם קלים * ומדובים הם
 מתהרים עתה המלך עמתי יטב עליך ולא תלחם באנטיס מעט כי חס
 תלחם בהם ומבוס בעיני כל המלכים * לכן כאוב וסלח ספרים בכל
 מדינות מלכותך ויבואו סרי החילות ולא יסאר מהם אחד ונס פילים
 מלובטים שריונים יהיו בהם * וייטב הדבר בעיני אנטיוכוס המלך
 ויסלח ספריו בכל קדינו מלכותו ויבואו שריו עם מעט ומלכות ממלכו'
 ופילים מלובטים שריונים עמהם באו * סנית קם בגרים הרטע ויבוא
 לירוסלם בקע החומה וינתק המבוא ויטבור במקדש שלט עשרה פרנות
 ונס מן האבנים סבר עד אשר היו כעפר ויחסוב בלבו הפעם הזאת לא
 יוכלו לי כי רב חילי ועוז ידי * ואלהי השמים לא חשב כן * וכשמוע
 חמטה בני מתתיה כך קמו ויבואו למנפה גלעד אשר היה שם פליטה
 לבית ישראל בימי שמואל הנביא * כום גזרו ויטבו על האפר
 לבקש רחמים מלפני אלהי השמים * אז נפל בלבם ענה טובה יהודה
 הכבוד שמעון השני השליטי ויוחנן הרביעי וינתן החמיטי אלעזר * ברך
 אותם אביה' וכן אשר יהודה בני חודה ממך כיהודה בן יעקב אשר היה
 נחשל כאריה * שמעון בני חודה ממך כשמעון בן יעקב אשר הרג יושבי
 טכם * ויוחנן בני חודה ממך כאבנר בן נר טר נבא ישראל * וינתן בני
 חודה ממך כיונתן בן שאול אשר הרג עם פלשתים * אלעזר בני חודה
 ממך כפינחס בן אלעזר אשר קנא לאלהיו והגיל את בני ישראל * על זה
 יכאו חמטה בני מתתיה כיום הזה וילחמו בעמים ויהרגו בהם הרג רב
 ויהרג מהם יהודה באותה טעה כאשר ראו בני מתתיה כי נהרג יהודה
 סבו ויבואו א אביהם ויאמר להם מדוען טבתם ויענו ויאמרו אשר נהרג
 יאדה אחינו אשר היה טפוב בכלנו * ויען מתתיה אביהם ויאמר אליהם

אבני אגא בעמם ואלהם בעמים סן יאכדו בית ישראל * ואתם נבהלתם
 אחיכם * ויגא מתמיה ביום ההוא עם בניו וילחמו בעמי' ואלהי השמים
 נתן כל גבורי העמים בידם ויהרגו בהם הרג רב כל אחויו חרב וכל
 מושכי קשת טרי החיל והסננים לא נותר בהם כריד * וינכסו שאר העמו'
 למדינות הים * ואלעזר היה מתעסק להמית הפילים ויטבע בפרש
 הפילים * וכאשר סבו בקטוהו ואחר כן מנאוהו אשר טבע בפרש הפילים
 וישמחו בני ישראל כי נתנו בידם טונחיהם * מהם טרפו באש * ומהם
 דקרו בחרב * ומהם תלו על הפז * ובגרים הרסע המטעה את עמו
 טרפו אותו בית ישראל באש * ואלו אנטיוכוס המלך כאשר טמע אשר
 בהרגו בגרים הרסע וכל טרי החיל אשר עמו נכנס בספינ' וינס למדינות
 הים * ויהי כל מקום אשר היה בא שמה מורדיז וקוראי' אותו הבורח *
 אחרי כן באו בני חסמוני לבית המקדש ויבנו הסערים הנסבדים ויסגרו
 הפרצה ויטהרו את העזרה מזו ההרונים ומזו הטמאות * ויבקשו שמן זית
 וד הדליק המנורה ולא מנאו כי אם גלויות אחת אשר היתה חמומה
 בטבעת הכהן הגדול וידעו כי היה טהור * כשיעור הדלקת יום א' היה
 בה ואלהי השמים אשר טכן שמו שם נתן בה ברכ' והדליקו משנה שמונה
 ימים * על כן קיימו בני חסמונאי קיום וחזקו אשר ובני ישראל עמהם
 כאחד לעשות שמחה ימים האה ימי חסת' ושמחה כימי מועדים הכתובי'
 בתורה ולהדליק בהם נרות להודיע אשר עשה להם אלהי השמים נגוחים
 ובהם איך לספור ולא לנזור גום ותענית זולתי אשר יש עליו חלפני זה
 ויתפל' לפני אהיו אך חסמוני ובניו ואחיהם לא נזרו בהם לבטל עבודת
 מלכה ומן העת ההיא לא היה שם למלכות יון * ויקבלו מלכות בני
 חסמונאי ובני בניהם מהעת הזאת ועד חדבז בית באלהים מאתים ושם
 טנים * על כן בני ישראל מהיום ההוא בכל גלותם טומרים
 הימים האלה * ויקראו להם ימי שמחה בפסדים וחמשה
 לחדש כסלו * ועד העולם לא יסורו מהם אשר
 היו בכית מקדשים הבהנים והלויים
 וחמיהם * אשר קיימו עליהם
 ועל בני בניהם
 עד עולם :

בעשה דניאל

דניאל בן אוהבי המלך נכבד וחשוב מאד תכל אוהביו
וידבר היה פסל אחד ושמו ביל ויומן לו בכל יום תמיד סלת
שנים עשר עשרונים ונחן ארבעים וחמת יין ששה * ויעבדוהו כלם גם
המלך וילך יום ביומו להסתחוות לו * אזל דניאל היה משתחוה לה'
אלהיו * ויאמר אליו המלך למה אינך משתחוה לביל * ויען אליו דניאל
ויאמר כי אינני עובד את האלילים * מעשה ידי אדם כי אם את ה' אלהים
חיים אשר ברא את השמים ואם החרך ובידו נפש כל חי ורוח כל בשר
אדם * ויאמר אליו המלך וכי לא נראה לך שהציל אל חי הוא * והנה
ראית כל מה שאוכל ושותה בכל יום תמיד * וינחק דניאל ויאמר אל
יטעה המלך כי ביל מבפנים עפר ומבחוץ נחשת ולא אכל לעולם ולא
שתה לעולם ויחר למלך מאד ויקרא לכל כומרי ביל ויאמר אליהם אמרו
נח לי מי הוא אוכל כל הניתן לפסל ביל ואם לא תגידו מות תמותו *
ואם תראו לי שהציל הוא בענמו אוכל אותם ומות דניאל למען כי כפר
בביל * ויאמר דניאל אל המלך יהי בדברך * ואמנם כותרו ביל היו שבעים
חוק מבטיה' בניהם ובנותיה' ויבוא המלך ועמו דניאל בהיכל ביל ויאמרו
למלך הנה אנחנו ננח חונה ואתה המלך תשי' הלחם ומתווג היין ויאמרו
כן תסגור הדלת ותחתום אותו בטבעת שלך ובכוחך לעת מאד אם לא
תמנח כי ביל אכל את הכל תות נמות כלנו ואם אכל ימות דניאל אשר
דבר סקר עלינו * אכל הם היו סומכים על החפירה שעשו תחת סלחו ביל
לנחת ולכח בו * ובכל יום זיוס בחים תטמה לאכול הכל * ויהי כאשר
יבאו הכותרים תיכל ביל ויסם המלך את המכללות על סלחו ביל ויבג
דניאל לעבדיו להביא עפר ולפותו בנפה להפיץ ולכסות דק על פני
ארץ היכל ביל לעיני המלך ויעשו כן * ויבאו ויסגרו הדלת אחריהם
ויחתמו אותו בטבעת המלך והלכו להם * ויבאו כותרי היכל בליה
כמתנם הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם ויאכלו וישתו הכל * ויקם
המלך בעת עלות השחר ודניאל עמו ויבואו בפתח היכל ביל ויאמר
המלך ראה דניאל בחותם אם הוא קיים ויען דניאל ויאמר למלך הכל
קיים ועומד * ומיד נפתח הדלת והביט אל הסלחו ויקרא קול גדול
לאמר גדול אתה ביל ואין דומה' לך ואין שום ארמה אנלך * וינחק

דניאל ויתפוש במלך לכלתי בזה בהיכל ויאמר אליו הכט נא פני הארץ
כי הנה כפות דגלים נרשמים תדרושם כל מי הן * ויאמר המלך רוחה
אני כפות דגלים של אנשים ונשים ונערים * ויחר למלך מאד וינו המלך
להביא את הכומרים ואת נטיהם ואת בנייהם והביאו אותם עבדי המלך
והם הראו למלך חפירת המביא אשר נכנסים שמה לאכול ולשתות כל
אשר על שלחן ביל * וינו המלך להרוג את כומרו ביל וימסור את הפסל
ביד דניאל לטעות אותו כפי רצונו * וינתן דניאל את הפסל והרום את
היכלו * ויהי שמה נחם גדול ויעבדו אותו הכסדים ויאמר המלך אל
דניאל הנה אינך תוכל לומר מזה שאינו אל חי הוא אם כן תסתחווה לו *
וישן דניאל למלך ויאמר אני עסתחווה לה' אלהי כי הוא אלהים חיים *
וזאת המלך תתן לי רשות להרוג את הנחש והאדגהו בלי עץ וחרב *
ויאמר המלך הרשות בידך * ויקח דניאל זפת וסומן ושערות נחר ויבטל
אותם יחד ויעסס בנק ויתן אותו כפי הנחש וימת הנחש * ויאמר
דניאל הנה אלהיכם אשר עבדתם אותו * ויהי כאשר שמעו הכסדים
הדבר חרה להם מאד ונתקבנו נגד המלך לאמר הנה נתיחד המלך כי
השמיד ביל והמית את הנחש ויהרוג את הכומרי' וכאשר באו לפני המלך
אמרו לו תמסור דניאל בידנו ואם לא נהרוג אותך ואת כל ביתך *
וירא המלך כי נתקבנו אליו בכה וקוצרה למסור את דניאל בידם *
ויקחו אותו הכסדים ויסימו אותו בכור האריות ויהי שמה טסה ומים *
אכל בכור טבעה אריות ויומן להם בכל יום שני ניפי נפט אדם ושתי
באן ומאז לא יומן להם דבר כדי שיטרפו דניאל * וחבוק היה נבוא
באן יהודה וכידו תבטיל ובאמתחתו נחם להביא לקוגרים בטדה *
ויאמר מלאך ה' לחבוקי המאכל אשר בידך הבא בכלה לדניאל אשר
הורידוהו אל תוך בור אריות * ויאמר חבוקי אדני בכל לא ראיתי
והבור אינני יודע * ויתקיים אותו מלאך ה' בניגת ראשו והביאו בכלה
בשערות ראשו ויוליכוהו קרוח אל הבור * ויקרא חבוקי לאמר דניאל
עבד ה' קח המאכל אשר שלחך אלהים * ויאמר דניאל וכתני אלהים
כי לא עזבת את אלהיך * ויהם דניאל ויאכלו מכל מלאך ה' השיב את
חבוקי שיר למקומו * ויהי ביום השביעי ויבוא הפלך לבכות ולשתכל
פל דניאל ויבוא על הבור והסקיף לתוכו וסנה דניאל יוסב בין האריות
וינעץ המלך קיל גדול לאמר גדול אשה ה' אלהי דניאל והוטיאו תבור
האריות

מעשה רניאל

האריות והסליך פתחיו כל המסלוכני עליו והס טרם הנימו לארץ נטרפו
ונכלמו מהאריות ברבע אחד לעיניהם :

תם ונשלם תהלה לאל בורא עולם

EN. GIBBS M. MORTARA

B.

963 -

977.

הוצאת אונסקו

הוצאת אונסקו 1769

הוצאת אונסקו 1769

הוצאת אונסקו 1730

הוצאת אונסקו 1701

הוצאת אונסקו 1820

הוצאת אונסקו 1820

הוצאת אונסקו 1820

הוצאת אונסקו 1820

הוצאת אונסקו 1777

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

הוצאת אונסקו 1718

771